

וְדַאֲתַבְרֵי אָדָם, כִּלְאֵ אֲתַחְזִי (ד"א ל"ג לְמִיפְק) בְּעֶלְמָא, וְאַרְעָא
גַּלְיָאֵת אִיבְהָא וְחִלְתָּהּ דַּאֲתַפְקְדוּ בָהּ.

בְּגִזְוֹנָא דַּא שְׁמַיִם לֹא יִהְיֹו חִילִין לְאַרְעָא עַד
דַּאֲתָא אָדָם. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית ב) וְכֹל
שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְכֹל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם
וְצִמָּח כִּי לֹא הִמְטִיר יְיָ אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין
לְעַבְדֵי אֶת הָאֲדָמָה. אִטְפְּרוּ כָּל אַנְוֹן תּוֹלְדִין וְלֹא
אֲתַגְלוּן, וּשְׁמַיָּא אֲתַעֲכְבוּ דְלֹא אִמְטִירוּ עַל אַרְעָא,
בְּגִין דַּאֲדָם אֵין, דְלֹא אֲשַׁתְּכַח וְלֹא אֲתַבְרֵי, וְכִלְאֵ
אֲתַעֲכַב בְּגִינְיָהּ, כִּיּוֹן דַּאֲתַחְזִי אָדָם, מִיַּד הַנְּצַנִּים נִרְאוּ
בְּאָרֶץ וְכֹל חִילִין דַּאֲתַטְפְּרוּ אֲתַגְלִיאוּ וְאֲתִיְהִיבוּ בָהּ.

עַת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, דַּאֲתַתְּקֵן תְּקוּנָא דְתוֹשְׁבַתְהוֹן לְזַמְרָא
קַמִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה דְלֹא אֲשַׁתְּכַח עַד

לשון הקודש

אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את
האדמה. נסתתרו בה כל אותם תולדות
ולא התגלו, והשמים התעכבו, שלא
המטירו על הארץ משום שאדם אין,
שלא נמצא ולא נברא, והכל התעכב
בגללו. כיון שנגראה אדם, מיד הנצנים
נראו בארץ, וכל הפחות שנסתרו,
התגלו ונתנו בה.

עת הזמיר הגיע, שהתתקן תקון

כל הפח שראוי לה, והכל היה בארץ,
ולא הוציאה פרות בעולם עד שנגברא
אדם. כיון שנגברא אדם, הכל ראוי וד"א
לצאתו בעולם, והארץ גלתה את
פרותיה וכוהה שנגפקדו בה.

כמו זה השמים לא נתנו כחות לארץ
עד שפא אדם. זהו שכתוב (בראשית ב) וְכֹל
שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְכֹל עֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה טָרֵם וְצִמָּח כִּי לֹא הִמְטִיר ה'

לֹא אֶתְּבִירי אָדָם. וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ. וְהָא
 (ד"א דא) (ד"א ל"ג פל) מְלָה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ד"א ל"ג דְעֵבֵד)
 וְלֹא (דף יז ע"ב) אֲשֶׁתִּכַּח בְּעֵלְמָא עַד דְאֶתְּבִירי אָדָם. כִּיּוֹן
 דְאֲשֶׁתִּכַּח אָדָם כּוּלָּא אֲשֶׁתִּכַּח.

בְּתַר דְחֻטָּא, כּוּלָּא אֲסִתְּלַק מִעֵלְמָא וְאֶתְּלַטֵּי
 אֶרְעָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ג) אֲרוּרָה
 הָאֲדָמָה בְּעֵבוּרְךָ וְגו'. וְכְּתִיב כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה
 לֹא תִסַּף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ וְגו'. וְכְּתִיב וְקוֹץ וְדַרְדַּר
 תַּצְמִיחַ לָךְ.

אָתָּא נַח וְתַקֵּן קַרְדֵּימִין וּפְצִירֵי בְּעֵלְמָא. וְלְבַתַּר
 וַיֵּשֶׁת מִן הַיִּין וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֶהְלֵה. אָתּוּ
 בְּנֵי עֵלְמָא וְחָבוּ קַמֵּיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֲסִתְּלַקוּ
 חִילִין דְאֶרְעָא (דְעֵלְמָא) בְּמִלְקַדְמִין, וְהוּוּ קַיִימֵי עַד
 דְאָתָּא אַבְרָהָם.

לשון הקודש

תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תִסַּף תֵּת כֹּחָהּ
 לָךְ וְגו', וְכְּתוּב וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ.
 כֹּחַ נַח וְתַקֵּן קַרְדֵּימִים וּפְצִירוֹת בְּעוֹלָם.
 אַחַר כֵּן, וַיֵּשֶׁת מִן הַיִּין וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל
 בְּתוֹךְ אֶהְלֵה. כֹּחַ בְּנֵי הָעוֹלָם וְחֻטָּאוֹ
 לְפָנֵי הַקִּבְיָהּ, וְהִסְתַּלְּקוּ צְבָאוֹת הָאָרֶץ
 וְשָׁל הָעוֹלָם כְּמַקְדָּם, וְהָיוּ עוֹמְדִים עַד
 שְׂפָא אַבְרָהָם.

הַתְּשַׁבְּחוֹת לְזִמְרָה לְפָנֵי הַקִּבְיָהּ מַה שְׁלֹא
 נִמְצָא עַד שְׁלֹא נִבְרָא אָדָם. וְקוֹל הַתּוֹר
 נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, שְׁהָרֵי זֶה וְכֹל דְכָר שָׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְד"א שְׁעִשְׂהוּ הַקִּבְיָהּ
 שְׁלֹא נִמְצָא בְּעוֹלָם עַד שְׁנִבְרָא אָדָם.
 כִּיּוֹן שְׁנִמְצָא אָדָם, הַכֹּל נִמְצָא.

אַחַר שְׁחֻטָּא, הַכֹּל הִסְתַּלְּק מִהָעוֹלָם
 וְהִתְקַלְּהָ הָאָרֶץ. זֶהוּ שְׂכָתוּב (בראשית ג)
 אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעֵבוּרְךָ וְגו', וְכְּתוּב כִּי

כִּיּוֹן דַּאֲתָא אַבְרָהָם (לְעֵלְמָא) מִיַּד הַנְּצֻנִים נִרְאוּ בְּאַרְצֵי,
 אֲתַתְּקֵנוּ וְאֲתַגְּלוּ כָּל חִילִין בְּאַרְעָא. עַת הַזְמִיר
 הַגִּיעַ. בְּשַׁעֲתָא דַּאֲמַר לִיהּ קַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דִּיתְגַּזֵּר,
 כִּיּוֹן דִּמְטָא הַהוּא זְמָנָא דְבְּרִית אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיהּ
 בְּאַבְרָהָם וְאֲתַגְּזֵר. כְּדִין אֲתַקְיִים בֵּיהּ כָּל הָאִי קָרָא,
 וְאֲתַקְיִים עֲלֵמָא, וּמְלָה דְקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא הָוָה
 בְּאֲתַגְּלִיָּא בֵּיהּ חָדָא הוּא דְכָתִיב וַיֵּרָא אֵלָיו יי'.

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח הָאִי קָרָא (בְּשַׁעֲתָא) כְּתִיר דַּאֲתַגְּזֵר
 אַבְרָהָם. דְּעַד לָא אֲתַגְּזֵר לָא הָוָה מְלִיל עַמִּיה
 אֶלָּא מִגּוּ דְרַגְמָא תַּתְּאָה, וְדַרְגִּין עֲלָאִין לָא הָווּ קַיִימִי
 עַל הַהִיא דְרַגְמָא. כִּיּוֹן דַּאֲתַגְּזֵר מִיַּד הַנְּצֻנִים נִרְאוּ
 בְּאַרְצֵי אֵלָיו דְרַגִּין תַּתְּאִין דְּאֲפִיקַת וְאֲתַקִּינַת הָאִי
 דְרַגְמָא תַּתְּאָה. עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ אֵלָיו עַנְפּוּי דְעַרְלָה.
 וְקוּל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ. דָּא קוּל דְנַפְיָק מִגּוּ (דף י"ג ע"ב)

לשון הקודש

אחר שנמול אברהם. שעד שלא נמול,
 לא דבר עמו אלא מתוך דרגה התחתונה,
 והדרגות העליונות לא היו קיימות על
 אותה הדרגה. כיון שנמול, מיד הנצנים
 נראו בארץ. אלו הדרגות התחתונות
 שהוציאה והתקינה הדרגה התחתונה
 הזו. עת הזמיר הגיע – אלו ענפי הערלה.
 וקול התור נשמע בארצנו – זהו קול
 שיוצא מתוך אותו פנימי של הכל,

כִּיּוֹן שְׂבָא אַבְרָהָם וְלְעוֹלָם, מִיַּד הַנְּצֻנִים
 נִרְאוּ בְּאַרְצֵי, הַתַּתְּקֵנוּ וְהַתְּגַלוּ כָּל
 הַצְּבָאוֹת בְּאַרְצֵי. עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ, בְּשַׁעֲתָא
 שְׂאֲמַר לוֹ הַקְּבִ"ה לְמוֹל. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ
 אוֹתוֹ הַזְמַן שְׁבְרִית נִמְצְאָה בּוֹ בְּאַבְרָהָם
 וְנִמּוֹל, אִזּוֹ הַתְּקִיָּם בּוֹ כָּל הַפְּסוּק הַזֶּה,
 וְהַתְּקִיָּם הָעוֹלָם, וְדָבַר הַקְּבִ"ה הָיָה
 בְּהַתְּגַלוֹת בּוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וַיֵּרָא אֵלָיו ה'.
רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח הַפְּסוּק הַזֶּה וּבְשַׁעֲתָא

(א"ו) הַהוּא פְּנִימָא דְכֻלָּא וְהַהוּא קוּל נְשִׁמַּע וְדָא קוּל
דְּגִזְר מְלָה לְמַלְלָא וְעֵבִיד לָהּ שְׁלִימוּ.

תָּא חַזִּי, דְּעַד לָא אַתְגְּזֵר אַבְרָהָם לָא הָוָה עָלֵיהּ
אֶלָּא הֵא דְרַגְא בְּדִאמְרוֹן, בִּיּוֹן (לְבַתֵּר) דְּאַתְגְּזֵר
מַה כְּתִיב וַיֵּרָא אֵלָיו יי. לְמַאן, דְּהָא לָא כְּתִיב וַיֵּרָא
יי אֶל אַבְרָם. דְּאִי לְאַבְרָם מָאִי שְׂבַחָא הָכָא יַתִּיר
מִבְּקַדְמִיתָא עַד לָא אַתְגְּזֵר דְּכְתִיב וַיֵּרָא יי אֶל אַבְרָם.
אֶלָּא רַזָּא סְתִימָא אִיהוּ, וַיֵּרָא אֵלָיו יי. לְהַהוּא דְרַגְא
דְּמַלִּיל עֲמִיּה, מַה דְּלָא הָוָה מִקְדַּמַּת דְּנָא עַד דְּלָא
אַתְגְּזֵר. דְּהַשְׁתָּא אַתְגְּלִי קוּל וְאַתְחַבֵּר בְּדַבּוּר פִּד
מַלִּיל עֲמִיּה. וְהוּא יוֹשֵׁב פְּתַח הָאֵהֶל. וְהוּא וְלֹא גְלִי
מָאן. אֶלָּא הָכָא גְלִי חֲכַמְתָּא דְּכֻלְהוּ דְּרַגִּין שָׂרוּ עַל
הֵא דְרַגְא תַּתְּאָה בְּתַר דְּאַתְגְּזֵר אַבְרָהָם.

לשון הקודש

סוד נסתר הוא. וירא אליו ה' - לאותה
הרְגָה שְׂדֵבְרָה עֲמוּ, מַה שְׁלֹא הָיָה מִקְדָּם
לְזוּה עַד שְׁלֹא נִמּוּל. שְׂפַעַת הַתְּגֻלָּה הַקּוּל
וְהַתְּחַבֵּר בְּדַבּוּר בְּשִׂדְבֵר עֲמוּ. וְהוּא יוֹשֵׁב
פְּתַח הָאֵהֶל. וְהוּא - וְלֹא גְלָה מִי. אֶלָּא
כָּאן גְּלָה אֶת הַחֲכָמָה שְׂכַל הַדְּרָגוֹת
שְׂרוּיּוֹת עַל הַדְּרָגָה הַתְּחַתּוּנָה הַזֹּאת אַתֵּר
שְׂנַמּוּל אַבְרָהָם.

ואותו קול נשמע, וזה קול שגזר דבר
לדבר ועושה לה שלמות.
כֵּן רָאָה שְׂעַד שְׁלֹא נִמּוּל אַבְרָהָם לָא
הִיָּתָה עָלָיו אֶלָּא הַדְּרָגָה הַזֹּאת כְּפִי
שְׂאֲמֵרְנוּ. בִּיּוֹן וְאַתֵּר שְׂנַמּוּל מַה פְּתוּב?
וַיֵּרָא אֵלָיו ה', לְמִי? שְׂחֵרִי לָא כְּתוּב וַיֵּרָא
ה' אֶל אַבְרָם? שְׂאֵם לְאַבְרָם אִזּוּ מַה
הַשְּׂבַח כָּאן יוֹתֵר מִפְּתַח־הַלָּה עַד שְׁלֹא
נִמּוּל שְׂפַתוֹב וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם? אֶלָּא

תָּא חַזִי, וַיֵּרָא אֱלֹהֵי יְיָ. דָּא הוּא רְזָא דְקוּל
 דְּאַשְׁתַּמַּע דְּאַתְחַבַּר בְּדַבּוּר וְאַתְגְּלִי בֵיהּ. וְהוּ"א
 יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל, דָּא עֲלָמָא עֲלָאָה דְקָאִים לְאַנְהָרָא
 עֲלֵיהּ. כְּחוּם הַיּוֹם. דְּהָא אֲתַנְהִיר יְמִינָא דְרֵגָא
 דְּאַבְרָהָם אֲתַדְבֵּק בֵּיהּ. דְּבַר אַחַר כְּחוּם הַיּוֹם בְּשַׁעְתָּא
 דְּאַתְקָרִיב דְּרֵגָא לְדְרֵגָא בְּתִיאֻבְתָּא דְדָא לְקַבֵּל דָּא.

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי. אָמַר רַבִּי אַבְא עַד לָא אֲתַגְזֹר אַבְרָהָם
 הָוּה אָטִים. כִּיּוֹן דְּאַתְגְּזֹר אֲתַגְּלִי כֻלָּא וְשָׂרָא
 עֲלֵיהּ שְׂכִינְתָּא בְּשָׁלְיָמוּ בְּדָקָא יְאוּת. תָּא חַזִי וְהוּא
 יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל. וְהוּא. דָּא עֲלָמָא עֲלָאָה דְשָׂרֵי עַל
 הָאֵי עֲלָמָא תַתְּאָה. אִימְתִי כְּחוּם הַיּוֹם בְּזַמְנָא
 דְּתִיאֻבְתָּא דְחַד צַדִּיק לְמוֹשְׁרֵי בֵיהּ.

כִּיֵּד וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹעְצִים
 עֲלָיו. מָאן אַנּוֹן שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים. אֵלִין אַבְרָהָם

לשון הקודש

נמול אברהם, הנה אטום. כיון שנמול,
 הכל התגלה, ושרתה עליו שכינה
 בשלמות כראוי. בא ראה, והוא יושב
 פתח האהל. והוא - זהו העולם העליון
 ששורה על עולם התחתון הזה. אימתי?
 כהם היום, בזמן שתשוקתו של צדיק
 אחד לשרות בו.

מִיָּד - וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
 אַנְשִׁים נֹעְצִים עֲלָיו. מִי הֵם שְׁלֹשָׁה

בא ראה, וירא אליו ה' - זהו הסוד
 שקול שנשמע שהתחבר בדבור ומתגלה
 בו. והו"א יושב פתח האהל - זהו העולם
 העליון שעמד להאיר עליו. כהם היום,
 ששרי הואר הימין, הדרגה שאברהם
 נדבק בו. דבר אחר כהם היום - בשעה
 שמתקרבת הנה לדרגה בתשוקה של
 זה כנגד זה.

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי. אָמַר רַבִּי אַבְא, עַד שְׁלָא

וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב דְקַיִימֵי עֲלִיָּה דְהַאי דְרַגְא, וּמַנְיָיְהוּ (דף צט
 ו"א) יַנִּיק (יְסוּדָא דְעֵלְמָא) וְאַתְּוֹן. בְּדִין וַיֵּרָא וַיִּרְץ לְקַרְאֲתָם.
 דְּתִיאֻבְתָּא דְהַאי דְרַגְא תַתְּאָה לְאַתְחַפְרָא בְּהוּ
 וְחֲדוּתָא דִּילָהּ לְאַתְמַשְׁכָּא אַבְתְּרִיָּהוּ. וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה,
 לְאַתְתַּקְנָא פְּרַסְיָא לְגַבִּיָּהוּ.

תָּא חַוֵּי, עֵבֵד קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לְדוּד מְלָפָא חַד
 סְמִכָא מִפְּרַסְיָא עֲלָאָה בְּאַבְחָן. וְאַף עַל גַּב
 דְּאִיְהוּ פְּרַסְיָא לְגַבִּיָּהוּ, אַבְל בְּזַמְנָא דְאַתְחַפְרָא בְּהוּ
 אִיְהוּ חַד סְמִכָא לְאַתְתַּקְנָא בְּפְרַסְיָא עֲלָאָה. וּבְגִין כַּד
 נָטַל מְלֻכוּתָא בְּחִבְרוֹן דְּדוּד מְלָפָא שְׁבַע שָׁנִין
 לְאַתְחַפְרָא בְּהוּ. וְהָא אַתְמַר.

תוספתא

וַיֵּרָא אֵלָיו יְיָ בְּאַלוּנֵי מַמְרָא. אַמַּאי בְּאַלוּנֵי מַמְרָא, וְלֹא בְּאַתְרָא
 אַחֲרָא. אֲלָא בְּגִין דִּיהִיב לֵיהּ עֵיטָא עַל גְּזִירוֹ דְקַיִימָא דִּילֵיהּ.

לשון הקודש

אֲנָשִׁים? אֵלֹו אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב,
 שְׁעוּמָדִים עַל הַדְרָגָה הַזֹּאת, וּמְהֵרָא הֵיא
 יוֹנְקָת וְיְסוּדָא דְעֵלְמָא וְנִזְוִיָּת. וְאִזּוּ – וַיֵּרָא
 וַיִּרְץ לְקַרְאֲתָם. שְׁתֵּי שׁוּבָת הַדְרָגָה
 הַתַּחְתּוּנָה הֵיא לְהַתְחַפְרָא בְּהֵם וְחֲדוּתָהּ
 לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה,
 לְהַתְקִין לְהֵם כְּפָא.

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאַלוּנֵי מַמְרָא. לְמַד בְּאַלוּנֵי
 מַמְרָא וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר? אֲלָא מְשׁוּם
 שְׁנָתָן לוֹ עֲצָה עַל בְּרִית הַמִּילָה שְׁלוֹ.

כֹּא רָאָה, הַקְּבִ"ה עָשָׂה אֶת דְּדוּד הַמְלָךְ
 עַמּוּד אַחַד מִהַכְּפָא הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הָאֲבוֹת.

בשעתא דאמר קדשא בריך הוא לאברהם למגור אזל אברהם
למלך עם חברוי, אמר ליה ענר אנת בן תשעין שנין ואת מעיק
ג'רמך.

אמר ליה ממרא דכרת יומא דרמו לך בשדאי באתון דנורא.
והוא כפנא דעבר על עלמא דכתיב, (בראשית יב) ויהי רעב
בארץ וירד אברם מצרימה. ואנון מלכין דרדפו בתריהון ומחית
יתהון וקדשא בריך הוא שובינד מפלא ולא יכיל בר נש למעבר
לך ביש. קום עביד פקודא דמרך. אמר ליה קדשא בריך הוא,
ממרא אנת יחבת ליה עיטא למגור, חייך לית אנא מתגלי עליה
אלא בפלטרין דילך, הדא הוא דכתיב באלוני ממרא (עד כאן
התוספתא):

מדרש הנעלם

רבנן פתחי בהאי קרא (שיר השירים א) לריח שמניך טובים שמן תורק
שמך וגו'. תנו רבנן האי נשמתי דבר אינש בשעתא דסלקא
מארעא לרקייעא וקיימא בההוא זיחרא עלאה דאמרן, קדשא בריך
הוא מבקר לה.

תא שמע אמר רבי שמעון בן יוחאי כל נשמתי דצדיקייא כיון
דקיימא באתר שכינתא יקרא דחזיא למיתב, קדשא בריך

לשון הקודש

מצות רבונך! אמר לו הקב"ה: ממרא,
אתה נתת לו עצה להמול, חייך איני
מתגלה עליו אלא בפלטרין שלך. וזהו
שכתוב באלוני ממרא. (עד כאן התוספתא).

מדרש הנעלם

רבותינו פתחו בפסוק הזה, (שיר א) לריח
שמניך טובים שמן תורק שמך וגו'. שנו
רבותינו, נשמה זו של בן האדם, בשעה
שעולה מהארץ לרקיע ועומדת באותו
זהר עליון שאמרנו, הקב"ה מבקר אותה.
בא תשמע, אמר רבי שמעון בר יוחאי,

בשעה שאמר הקב"ה לאברהם להמול,
הלך אברהם להמלך עם חברוי. אמר לו
ענר: אתה בן תשעים שנה, ואתה מעיק
לעצמך?

אמר לו ממרא: הזכרת את היום שזרקו
אותך הכשדים לתוך כבשן האש, ואותו
רעב שעבר על העולם, שכתוב (בראשית יב)
ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה,
ואותם מלכים שרדפו אחריהם והפית
אותם, והקב"ה הציל אותך מהכל ולא
יכל איש לעשות לך רע? קום ועשה את